

Cântece și sărutări

Vasile Alecsandri

POETUL

Ah! câte glasuri de armonie
În al meu suflet cântă duios,
Toate, uimite, se-nchină ție
Când te-arăți mie,
Înger frumos!

Albă româncă! tu pentru mine
Ești adierea lunii lui mai.
Darul iubirii, cerescul bine,
Naște și-mi vine
Din al tău grai.

Privește-n lume mărețul soare
Cum răspândește veseli fiori.
El dă o rază învietoare
De orice floare
Ivită-n zori.

Privește-a nopții mândră coroană
Cum lasă-a ninge stele din ea.
De orice suflet care-n cer zboară
Lin se coboară
Câte o stea.

O, dulce înger de dezmierdare!
De-ai vrea, unită cu dorul meu,
Să-mi dai, ferice, o sărutare,
De-orice cântare
Aș cânta eu,

N-ar fi în ceruri dalbe lumini,
Nici flori pe lume s-ar legăna,
Pe câte versuri de amor pline
Eu pentru tine
Aș suspina!

ROMÂNCA

Când primăvara cu lăcrămioare
În locul iernii vine zâmbind,
Inima, dulce privighetoare

Scăldată-n soare,
Cântă iubind.

Dar când se luptă țara-n durere,
Tot omul tânăr și simțitor
Trebuie să-i dea cu-a sa putere
O mângâiere
Ș-un ajutor.

Când țara geme sub apăsare,
Mai bine-mi place s-aud sunând
Un răcnet aspru de răzbunare
Decât oftare
De amor blând.

Versul iubirii duios străbate,
Focul poetic e răpitor,
Dar nu-s cuvinte mai înfocate
Ca libertate
Și viitor.

June poete! ascunde-ți dorul,
Căci nu e timpul de dulci plăceri.
Decât pe liră să cânți amorul,
Apără-onorul
Sărmanei țări!

Cântă-un vers falnic de re-nviere
Care s-aprindă sufletul meu.
Ridică neamul de la cădere,
Și orice-mi vei cere
Va fi al tău!